

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 6. februārī
(OR. en)

6086/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0022(NLE)

PI 10
AGRI 43

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 6. februāris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 54 final
Temats:	Priekšlikums PADOMES LĒMUMS, ar ko groza Padomes Lēmumu (ES) 2019/1754 par Eiropas Savienības pievienošanos Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 54 *final*.

Pielikumā: COM(2023) 54 *final*

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 6.2.2023.
COM(2023) 54 final

2023/0022 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar ko groza Padomes Lēmumu (ES) 2019/1754 par Eiropas Savienības pievienošanos
Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes
norādēm Ženēvas aktam**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ar 1958. gada Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību un to starptautisko reģistrāciju tika izveidota īpaša savienība (“Īpašā savienība”), kas ir daļa no Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības savienības, kura izveidota ar Parīzē 1883. gada 20. martā parakstīto Konvenciju par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību (“Parīzes konvencija”). Minētās vienošanās pusēm (vienošanās tekstā sauktas par dalībpusēm) ir pienākums savā teritorijā aizsargāt pārējo pušu cilmes vietu nosaukumus, kas kā tādi ir atzīti un aizsargāti izcelsmes valstī un reģistrēti Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (*WIPO*) Starptautiskajā birojā, ja vien puses viena gada laikā no reģistrācijas pieprasījuma dienas nepaziņo, ka tās aizsardzību nodrošināt nevar.

No 2009. līdz 2015. gadam Lisabonas vienošanās tika pārskatīta. Mērķis bija: i) pilnveidot pašreizējo sistēmu; ii) iekļaut noteikumus, kas precizē, ka Lisabonas sistēma attiecas arī uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (GIN); iii) iekļaut starpvaldību organizāciju, piemēram, ES, pievienošanās iespēju. 2015. gada 11.–21. maijā Ženēvā norisinājās *WIPO* diplomātiskā konference. 2015. gada 20. maijā konference pieņēma Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktu (turpmāk “Ženēvas akts”).

Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. pantu un LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu, Komisija 2018. gada 27. jūlijā nāca klajā ar priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pievienošanās Ženēvas aktam (dokuments COM(2018) 350 final). Ņemot vērā Eiropas Savienības ekskluzīvo kompetenci attiecībā uz sarunām par minēto aktu, minētajā priekšlikumā bija paredzēts, ka aktam pievienojas tikai Eiropas Savienība.

2019. gada 15. martā Padome nosūtīja Eiropas Parlamentam projektu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pievienošanās Ženēvas aktam, ar ko pievienoties minētajam aktam līdztekus Eiropas Savienībai atļāva visām dalībvalstīm, kuras to vēlas. 2019. gada 16. aprīlī Parlaments lēmuma projektu apstiprināja.

Tā kā Komisija minēto projektu neatbalstīja, Padome saskaņā ar LESD 293. panta 1. punktu 2019. gada 7. oktobrī vienprātīgi pieņēma Lēmumu (ES) 2019/1754.

Lēmuma (ES) 2019/1754 3. pants paredz:

“Ar šo tām dalībvalstīm, kuras to vēlas, tiek atļauts – attiecīgā gadījumā līdztekus [Eiropas] Savienībai – ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties [Eiropas] Savienības interesēs un pilnībā ievērojot tās ekskluzīvo kompetenci.”

Tā paša lēmuma 4. panta 1. punkts paredz:

“Saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu [Eiropas] Savienību un visas dalībvalstis, kuras ratificē Ženēvas aktu vai tam pievienojas, ievērojot šā lēmuma 3. pantu, Īpašajā savienībā pārstāv Komisija. [Eiropas] Savienība ir atbildīga par to, lai tiktu nodrošināta [Eiropas] Savienības un to dalībvalstu tiesību īstenošana un pienākumu izpilde, kuras ratificē Ženēvas aktu vai tam pievienojas, ievērojot šā lēmuma 3. pantu.”

Padomes protokolā iekļautajā paziņojumā par minētā lēmuma pieņemšanu Komisija, no vienas puses, iebilda pret iespēju, ka visām ES dalībvalstīm, kuras to vēlas, var būt atļauts līdztekus Eiropas Savienībai ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties, un, no otras puses, norādīja, ka tā būtu bijusi gatava piekrist tam, ka pievienoties Ženēvas aktam Eiropas Savienības interesēs varētu būt atļauts septiņām dalībvalstīm, kuras jau ilgu laiku ir bijušas Lisabonas vienošanās puses un kurām saskaņā ar minēto vienošanos ir reģistrētas plašas intelektuālā īpašuma tiesības.

2019. gada 26. novembrī Eiropas Savienība deponēja instrumentu, ar ko pievienojas Ženēvas aktam, un līdz ar to tika sasniegts dalībnieku skaits – pieci dalībnieki –, kas vajadzīgs, lai akts stātos spēkā. Ženēvas akts stājās spēkā trīs mēnešus vēlāk, proti, 2020. gada 26. februārī.

2020. gada 17. janvārī Komisija saskaņā ar LESD 263. pantu cēla prasību Lēmumu (ES) 2019/1754 daļēji atcelt. Padomes lēmumu Komisija apstrīdēja Eiropas Savienības Tiesā, par galveno pamatu norādot to, ka Padome ir pārkāpusi kompetences piešķiršanas principu un Komisijas iniciatīvas tiesības. Komisija lūdza Tiesu Lēmumu (ES) 2019/1754 atcelt tiktāl, cik ar to visām dalībvalstīm ir atļauts pievienoties Ženēvas aktam, taču tā arī lūdza Tiesu atstāt spēkā šā lēmuma sekas attiecībā uz septiņām dalībvalstīm, kas jau ir Lisabonas vienošanās dalībnieces. Pretējā gadījumā minētās dalībvalstis zaudētu prioritātes tiesības, kas saistītas ar cilmes vietu nosaukumiem, kuri to vārdā jau ir reģistrēti saskaņā ar Lisabonas vienošanos.

Spriedumu Tiesa pasludināja 2022. gada 22. novembrī. Tā būtībā balstījās uz Komisijas izvirzītajiem argumentiem un ģenerālvokāta 2022. gada 19. maija secinājumiem. Proti, secinājumos par būtību Tiesa atzina, ka saskaņā ar LES 4. panta 3. punktā noteikto principu par lojālu sadarbību starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm nodrošināt to cilmes vietu nosaukumu prioritāti [senioritāti] un aizsardzības turpinātību, kas saskaņā ar Lisabonas vienošanos reģistrēti septiņās dalībvalstīs, kuras jau ir minētās vienošanās puses, ir nepieciešams, īpaši tādēļ, lai aizsargātu iegūtās tiesības, kuras izriet no šo valstu veiktajām reģistrācijām.

Tiesa atcēla 2019. gada 7. oktobra Lēmuma (ES) 2019/1754 par Eiropas Savienības pievienošanos Ženēvas aktam 3. pantu un – ciktāl tajā ir ietvertas norādes uz dalībvalstīm – 4. pantu.

Tiesa paziņoja, ka atcelto Lēmuma (ES) 2019/1754 daļu sekas, ciktāl tās attiecas uz dalībvalstīm, kuras sprieduma pasludināšanas dienā jau ir izmantojušas minētā lēmuma 3. pantā paredzēto atļauju līdztekus Eiropas Savienībai ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties, tiek saglabātas līdz brīdim, kad saprātīgā termiņā, kam nevajadzētu pārsniegt sešus mēnešus, skaitot no minētās dienas, stāsies spēkā jauns Padomes lēmums.

Tātad, lai dalībvalstis, kas ir Lisabonas vienošanās dalībnieces, varētu būt arī Ženēvas akta dalībnieces, sešu mēnešu laikā ir jāpieņem grozījumi, kuri Lēmumā (ES) 2019/1754 izdarāmi, lai nodrošinātu, ka attiecīgās dalībvalstis var saglabāt prioritātes tiesības, kas saistītas ar cilmes vietu nosaukumiem, kuri to vārdā jau ir reģistrēti saskaņā ar Lisabonas vienošanos.

Šie ierosinātie grozījumi ir izklāstīti šajā priekšlikumā.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem ES ir ieviesusi vienotas un visaptverošas ĢIN aizsardzības sistēmas vīniem (1970), stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem (1989), aromatizētajiem vīniem (1991) un citiem lauksaimniecības un pārtikas produktiem (1992). Šīs sistēmas, pamatojoties uz vienotu pieteikumu iesniegšanas procesu, nodrošina aptverto produktu aizsargāto nosaukumu plašu aizsardzību visā ES. Galvenie noteikumi par vīnu patlaban ir noteikti 2013. gada 17. decembra Regulā (ES) Nr. 1308/2013, par stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem – 2019. gada 17. aprīļa Regulā (ES) 2019/787 un par lauksaimniecības un pārtikas produktiem un aromatizētajiem vīniem – 2012. gada 21. novembra Regulā (ES) Nr. 1151/2012.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums ir saskanīgs ar ES vispārējo politiku, kuras mērķis ir, īstenojot divpusējus, reģionālus un daudzpusējus nolīgumus, veicināt un uzlabot ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Ņemot vērā Līguma priekšmetu, šis Padomes lēmums būtu jābalsta uz LESD 207. pantu un 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta v) punktu.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktu jomās, kuras ir ekskluzīvā ES kompetencē, subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Ierosinātie grozījumi ir vajadzīgi, lai saskaņā ar LES 4. panta 3. punktā noteikto principu par lojālu sadarbību starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm nodrošinātu to cilmes vietu nosaukumu senioritāti un aizsardzības turpinātību, kas saskaņā ar Lisabonas vienošanos reģistrēti septiņās dalībvalstīs, kuras jau ir minētās vienošanās puses, un tādā veidā aizsargātu iegūtās tiesības, kuras izriet no šo valstu veiktajām reģistrācijām.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Ņemot vērā Ženēvas akta 28. pantu (Kļūšana par šā akta dalībnieku), atbilstošais juridiskais instruments ir Padomes lēmums, ar ko groza Lēmumu (ES) 2019/1754. Ņemot vērā Līguma priekšmetu, grozošais Padomes lēmums būtu jābalsta uz LESD 207. pantu un 218. panta 6. punktu.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Neattiecas.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Ceļvedis par ES pievienošanos Lisabonas vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam tika publicēts 2017. gada 21. decembrī, un

ieinteresētās personas varēja iesniegt piezīmes līdz 2018. gada 18. janvārim. Tika saņemtas astoņas piezīmes.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neattiecas.

- **Ietekmes novērtējums**

Pamatnostādnēs par labāku regulējumu ir precizēts, ka ietekmes novērtējums jāveic tikai tad, kad tas ir lietderīgi, un tas jāveic katrā gadījumā atsevišķi. Ja Komisijai ir mazas izvēles iespējas vai izvēles nav vispār, ietekmes novērtējums principā nav vajadzīgs. Šajā gadījumā tas tā ir, jo Tiesas 2022. gada 22. novembra spriedums prasa ātri rīkoties, lai pieņemtu Padomes lēmumu, ar ko groza Padomes Lēmumu (ES) 2019/1754, kurš aizsargā attiecīgo dalībvalstu tiesības.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Neattiecas.

- **Pamattiesības**

Savienības pievienošanās Lisabonas vienošanās Ženēvas aktam palīdzēs izpildīt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 2. punktu, proti, tā prasību aizsargāt intelektuālo īpašumu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Neattiecas.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Neattiecas.

- **Paskaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Neattiecas.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Neattiecas.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar ko groza Padomes Lēmumu (ES) 2019/1754 par Eiropas Savienības pievienošanos
Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes
norādēm Ženēvas aktam**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu saistībā ar tā 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

- (1) 1958. gada 31. oktobra Lisabonas vienošanās par cilmes vietas nosaukumu aizsardzību un starptautisko reģistrāciju ("Lisabonas vienošanās") ir Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas ("*WIPO*") pārzināts līgums. Ar Lisabonas vienošanos ir izveidota īpaša savienība ("Īpašā savienība"), kas ir daļa no Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības savienības. Tai var pievienoties Parīzes Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību līgumslēdzējas puses. Lisabonas vienošanās pusēm (vienošanās tekstā sauktas par dalībpusēm) ir pienākums savā teritorijā aizsargāt pārējo pušu cilmes vietu nosaukumus, kas kā tādi ir atzīti un aizsargāti izcelsmes valstī un reģistrēti *WIPO* Starptautiskajā birojā, ja vien tās viena gada laikā no reģistrācijas pieprasījuma dienas nepaziņo, ka nodrošināt aizsardzību tās nevar.
- (2) Lisabonas vienošanās pušu vidū ir septiņas dalībvalstis, proti, Bulgārija, Čehija, Francija, Itālija, Ungārija, Portugāle un Slovākija. Savienība pati nav Lisabonas vienošanās puse, jo tai var pievienoties tikai valstis.
- (3) Pēc Lisabonas vienošanās pārskatīšanas *WIPO* diplomātiskā konference 2015. gada 20. maijā pieņēma Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktu ("Ženēvas akts"). Ženēvas akts cilmes vietu nosaukumu aizsardzību paplašina, attiecinot to uz visām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, un ļauj par tā pusēm kļūt starpvaldību organizācijām.
- (4) 2017. gada 25. oktobra spriedumā¹ Tiesa nosprieda, ka sarunas par Ženēvas aktu ietilpst ekskluzīvajā kompetencē, kas ar LESD 3. panta 1. punktu Eiropas Savienībai piešķirta LESD 207. panta 1. punktā minētās kopējās tirdzniecības politikas jomā.
- (5) Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. pantu un 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu, Komisija 2018. gada 27. jūlijā nāca klajā ar priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pievienošanos Ženēvas

¹ Tiesas 2017. gada 25. oktobra spriedums lietā C-389/15 *Komisija/Padome (pārskatītā Lisabonas vienošanās)*, ECLI:EU:C:2017:798.

aktam². Ņemot vērā Savienības ekskluzīvo kompetenci attiecībā uz sarunām par šo aktu, minētajā priekšlikumā bija paredzēts, ka tam pievienojas tikai Savienība.

- (6) 2019. gada 7. oktobrī Padome saskaņā ar LESD 293. panta 1. punktu vienprātīgi pieņēma Lēmumu (ES) 2019/1754³ par Eiropas Savienības pievienošanās Ženēvas aktam. Minētā lēmuma 3. pants paredz, ka dalībvalstīm, kas to vēlas, ir atļauts līdztekus Savienībai ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties. Minētā lēmuma 4. pants paredz, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 17. panta 1. punktu Savienību un tās dalībvalstis, kuras ratificē Ženēvas aktu vai tam pievienojas, Īpašajā savienībā pārstāv Komisija. Turklāt 4. pants paredz, ka Savienība ir atbildīga par to, lai tiktu nodrošināta Savienības un to dalībvalstu tiesību īstenošana un pienākumu izpilde, kuras ratificē Ženēvas aktu vai tam pievienojas.
- (7) Paziņojumā, kas iekļauts Padomes protokolā par Lēmuma (ES) 2019/1754 pieņemšanu, Komisija iebilda pret iespēju, ka visām dalībvalstīm var tikt atļauts līdztekus Savienībai ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties. Tomēr Komisija arī norādīja, ka tā būtu bijusi gatava piekrist tam, ka pievienoties Ženēvas aktam Savienības interesēs varētu būt atļauts septiņām dalībvalstīm, kuras ir Lisabonas vienošanās puses un kurām ir plašas intelektuālā īpašuma tiesības, kas reģistrētas saskaņā ar minēto vienošanos.
- (8) Ženēvas akts stājās spēkā 2020. gada 26. februārī, t. i., trīs mēnešus pēc tam, kad Savienība deponēja pievienošanās instrumentu un tika sasniegts vajadzīgais dalībnieku skaits – pieci dalībnieki.
- (9) 2020. gada 17. janvārī Komisija saskaņā ar LESD 263. pantu cēla prasību Lēmumu (ES) 2019/1754 daļēji atcelt. Minēto lēmumu Komisija apstrīdēja Eiropas Savienības Tiesā, par galveno pamatu norādot to, ka Padome ir pārkāpusi kompetences piešķiršanas principu un Komisijas iniciatīvas tiesības, un turklāt pieminot, ka ir pārkāpts LESD 2. panta 1. punkts un 207. pants un nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu.
- (10) Komisija lūdza Tiesu Lēmumu (ES) 2019/1754 atcelt, ciktāl tas visām dalībvalstīm atļauj pievienoties Ženēvas aktam, taču tā arī lūdza Tiesu minētā lēmuma sekas saglabāt attiecībā uz septiņām dalībvalstīm, kuras jau ir Lisabonas vienošanās dalībnieces. Ja prioritātes tiesības, kas saistītas ar cilmes vietu nosaukumiem, kurus šīs dalībvalstis jau ir reģistrējušas saskaņā ar Lisabonas vienošanos, tiktu zaudētas, tas būtu pretrunā Savienības interesēm.
- (11) Spriedumu Tiesa pasludināja 2022. gada 22. novembrī⁴. Tiesa atcēla Lēmuma (ES) 2019/1754 3. pantu un – ciktāl tajā ietvertas norādes uz dalībvalstīm – 4. pantu.
- (12) Tomēr Tiesas spriedumā ir atzīta arī nepieciešamība nodrošināt to cilmes vietu nosaukumu prioritāti [senioritāti] un aizsardzības turpinātību, kas saskaņā ar Lisabonas vienošanos reģistrēti septiņās dalībvalstīs, kuras jau ir minētās vienošanās puses. Tiesa attiecīgi paziņoja, ka atcelto Lēmuma (ES) 2019/1754 daļu sekas attiecībā uz dalībvalstīm, kuras jau ir izmantojušas atļauju ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties, būtu jāsaglabā līdz dienai, kad saprātīgā termiņā, kas nepārsniedz sešus mēnešus, stāsies spēkā jauns Padomes lēmums.

² COM(2018) 350 final.

³ Padomes Lēmums 2019/1754 (2019. gada 7. oktobris) par Eiropas Savienības pievienošanās Ženēvas aktam (OV L 271, 24.10.2019., 12. lpp.).

⁴ Tiesas 2022. gada 22. novembra spriedums lietā C-24/20 *Komisija/Padome*, ECLI:EU:C:2022:911.

- (13) Nemot vērā Savienības ekskluzīvo kompetenci un Savienības iespēju pievienoties Ženēvas aktam, dalībvalstīm Savienības interesēs tam pievienoties līdztekus Savienībai var atļaut tikai stingri pamatotos izņēmuma apstākļos un tikai tad, ja šāda dalība ir pienācīgi pamatota un šāda pievienošanās tiek funkcionāli ierobežota.
- (14) Regulas (ES) 2019/1753⁵ 11. pants nosaka pārejas noteikumus par cilmes vietu nosaukumiem, kuru izcelsme ir dalībvalstīs un kuri jau ir reģistrēti saskaņā ar Lisabonas vienošanos. Pamatojoties uz minētajiem noteikumiem, septiņas dalībvalstis, kuras ir Lisabonas vienošanās puses, līdz 2022. gada 14. novembrim paziņoja Komisijai savu izvēli pieprasīt saskaņā ar Lisabonas vienošanos jau reģistrēto cilmes vietu nosaukumu starptautisko reģistrāciju saskaņā ar Ženēvas aktu.
- (15) Tāpēc ir lietderīgi Lēmumu (ES) 2019/1754 grozīt, lai, pilnībā ievērojot Savienības ekskluzīvo kompetenci, arī septiņas dalībvalstis, kuras bijušas Lisabonas vienošanās dalībnieces pirms Ženēvas akta stāšanās spēkā, ratificētu Ženēvas aktu vai tam pievienotos, ciktāl tas nepieciešams, lai Savienības interesēs saglabātu prioritātes tiesības, kas saistītas ar cilmes vietu nosaukumiem, kurus šīs dalībvalstis jau ir reģistrējušas saskaņā ar Lisabonas vienošanos.
- (16) Tāpēc Lēmums (ES) 2019/1754 būtu attiecīgi jāgroza,
IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I. pants

Grozījumi Padomes Lēmumā (ES) 2019/1754

Lēmumu (ES) 2019/1754 groza šādi:

- (1) lēmuma 3. pantu aizstāj ar šādu:

“Ar šo dalībvalstīm, kuras 2020. gada 26. februārī bija Lisabonas vienošanās puses⁶, tiek atļauts, pilnībā ievērojot Savienības ekskluzīvo kompetenci, līdztekus Savienībai ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties tikai tādā mērā, kādā šī pievienošanās ir vajadzīga, lai Savienības interesēs saglabātu prioritātes tiesības, kas saistītas ar cilmes vietu nosaukumiem, kurus šīs dalībvalstis jau iepriekš reģistrējušas saskaņā ar Lisabonas vienošanos, un lai izpildītu Regulas (ES) 2019/1753 11. pantā paredzētos pienākumus.”;

- (2) lēmuma 4. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu Savienību un visas dalībvalstis, kuras ir ratificējušas Ženēvas aktu vai tam pievienojušās, ievērojot šā lēmuma 3. pantu, Īpašajā savienībā pārstāv Komisija. Savienība ir atbildīga par to, lai, ievērojot šā lēmuma 3. pantu, tiktu nodrošināta Savienības tiesību īstenošana un pienākumu izpilde.”

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1753 (2019. gada 23. oktobris) par Savienības rīcību pēc tās pievienošanās Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam (OV L 271, 24.10.2019., 1. lpp.).

⁶ Bulgārija, Čehija, Francija, Itālija, Ungārija, Portugāle un Slovākija.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā septītajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*